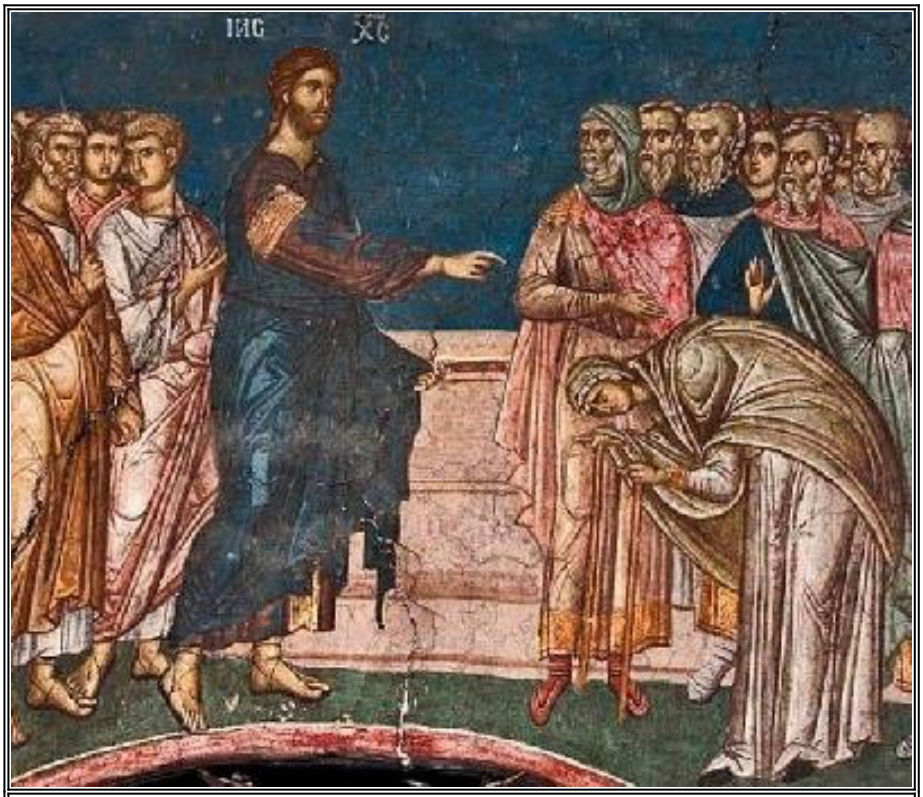
09.01.2013 г. / 10:22:28

Вяра

Двадесет и седма неделя след Денят на Света Троица

Изцеление на прегърбената жена. Фрагмент от стара сръбска стенопис. Косово. Сърбия

В ДВАДЕСЕТ И СЕДМА НЕДЕЛЯ СЛЕД ДЕНЯТ НА СВЕТА ТРОИЦА, ЗА ПРЕГЪРБЕНАТА ЖЕНА

Завистта не знае да предпочита полезното.

Благослови, отче!

Както майката се грижи за децата си да ги храни, пази и лекува, така Бог се грижел за неверния и неблагодарен еврейски род. Хранел ги с Моисеевия закон и с много чудеса и ги пазел от враговете им и от всяко зло, но те, неблагодарни, се отметнаха от своя Благодетел, за това и Бог ги предаваше на робство и беди и ги мъчеше, като неблагодарни. Но пак помилва тези, които се покаяха, изцери болните и развърза вързаните от дявола, както сторил и с днешната жена, за която

ще чуете от Евангелието.

Евангелие от Лука, зачало 71

В онова време Иисус поучаваше в една от синагогите в събота, и ето една жена с немощен дух от осемнайсет години, тя беше прегърбена и не можеше никак да се изправи. Като я видя Иисус, повика я и рече и: жено, освобождаваш се от недъга си! И сложи ръцете Си върху нея, и тя веднага се изправи и славеше Бога. При това началникът на синагогата, негодувайки, задето Иисус в събота изцери, заговори и рече на народа: шест дена има, през които трябва да се работи, в тях дохождайте и се лекувайте, а не в съботен ден. Господ му отговори и рече: лицемерецо, не отвързва ли всеки от вас вола си или осела си от яслите в събота, и не води ли да го пои? А тая дъщеря Авраамова, която сатаната е свързал, ето вече осемнайсет години, не биваше ли да се освободи от тия връзки в съботен ден? И когато Той говореше това, всички, които бяха против Него, изпитваха срам, а целият народ се радваше за всички славни дела, вършени от Него. А Той рече: на какво е подобно царството Божие, и на какво да го оприлича? (Лук 13:10-17)

ТЪЛКУВАНИЕ

Христос често ходел по еврейските синагоги да поучава и да потвърждава с чудеса учението Си. За да покаже пример на всички църковни учители да не се ленят, а да проповядват Божието слово на християните и никога да не казват, че няма кой да ги слуша. Защото е достатъчно да отвърнат от греха само една душа и да я спасят, за да получат голяма награда за труда си. Ако хората не искат да слушат, той нека пак да проповядва, да не обръща внимание на човешкото непокорство, а да гледа да изпълни Божията заповед, защото от скрита мъдрост и от заровени пари няма никаква полза. А който изважда наяве своята и Божията мъдрост и проповядва

Божието слово, той увеличава мъдростта си, която е получил от Бога, и става, като вода от кладенец, защото колкото повече се взема от нея, толкова по-чиста става, а ако се застоява, се вмирисва. Или като някой железен инструмент, с който колкото повече работиш, толкова по-лъскав става, а ако не се използва, ръждясва и почернява. Така и църковният учител, колкото повече се труди да поучава, толкова по-силен и разумен става. "Вие сте светлината на света. Не може се укри град, който стои навръх планина. Нито запалят светило и го турят под крина, а на светилник, и свети на всички вкъщи. Тъй да светне пред човеците светлината ви, та да видят добрите ви дела и да прославят Небесния ваш Отец." *(Мат. 5:14-16)*. Така и Христос остави Евангелието, като запалена свещ в Църквата, за да свети на всички християни, които идват в нея да го слушат, когато се проповядва. Защо се наричаме християни и се хвалим с Христовото име, щом нямаме християнски дела! Бог ни е оставил един свят ден, избран за Божието слово, а ние го безчестим и хулим с пиянство и други светски неща. За което изпадаме в различни беди и злини, като не спазваме Божиите заповеди. За това всички трябва да се пазим от злото и щом настъпи празник да слушаме внимателно всяко поучение, за да не ни предава Бог на дявола да ни мъчи за греховете ни, като днешната прегърбена жена, която заради някакъв грях, който била извършила, била измъчвана от дявола осемнадесет години, така че не можела нито да се изправи, нито да погледне нагоре. Но щом сложил ръцете Си върху нея, Иисус Христос веднага я изцерил, за да разберат юдеите, че Той е Христос. А дяволът, като излязъл от жената, влязъл в началника на синагогата и го заслепил, та да се разгневи на Христа, защо е изцерил жената в събота? Вижте колко лошо нещо е завистта и как заслепява човека да не вижда истината. Защото който има завист, казва на сладкото горчиво, а на горчивото сладко на тъмното светло, а на светлото тъмно. Хули добрите дела, като грешни, а лошите

хвали и превъзнася, както този началник на синагога укорил Христа, че изцерил жената в събота. Но Христос посрамил и него, и всички други, като им казал, че и те отвързват в събота добитъка си. А жената нарекъл дъщеря Авраамова заради вярата ѝ. Тогава всички хора от простолюдието, които нямали завист в сърцето си, се зарадвали на Христовото чудо, повярвали в Христа и Му се поклонили.

ПОУЧЕНИЕ

Днешното свето Евангелие поучава така и нас да бъдем чистосърдечни и благодарни, да отхвърлим от себе си завистта и другите грехове. Завистта и лицемерието са голямо зло. Те увреждат ума, сърцето, езика, нрава и самата душа на човека. Защото лицемерният помисъл прави сърцето лукаво, лукавото сърце скроява измама, а устата изговаря лъжа и така лицемерието е корен на телесно и душевно увреждане. За това трябва да бягаме от него към истината. А най-вече тези, които са със свещенически чин, трябва да са облечени с правда и истина, защото никога не им е позволено да изговарят лъжа. Когато свещениците почнат да лъжат и да живеят лошо, то какво ще правят обикновените хора? За това бягайте от лъжата и не замърсявайте устата си, не се залавяйте с търговия, с купуване и продаване, защото сте Божии слуги. Трябва да слугувате на Бога, да поучавате християните и винаги да мислите за тях, а не да гледате светските дела, с което разгневявате Бога. Така и вие, миряни, не оскверняйте брачната си дреха с блудство, а се пазете чисти, както сте се врекли, пред Бога и пред хората, когато сте се венчавали, за да ви дари Бог добри чеда, които ще гледате, като фиданки около трапезите си, защото всички сме Божии синове и наследници на Небесното царство. Да се потрудим да не го изгубим със злините си, а да го придобием с правда, чистота и милостиня, чрез Божията помощ. Нему слава във вечните векове, Амин.

„В една от синагогите Той поучаваше в събота; и ето една жена с немощен дух от осемнайсет години; тя беше прегърбена и не можеше никак да се изправи” (Лука 13:10-11).

Недъгът на тази жена бил в резултат от дяволско насилие, както и Господ казва: „която сатаната е свързал, ето вече осемнайсет години” (Лука 13:16). Може би сатаната я е мъчил, задето е била оставена от Бога заради някакви престъпления, защото той, когато му бъде допуснато свише от Бога, причинява всевъзможни болести на телата на хората (Иов 2:6-7). Той и в началото бил виновникът за това ние да бъдем лишени от нетление, с каквото сме били създадени (Прем. 2:23), както и за това, че сега сме съединени с тяло склонно към болести и немощи. Защото това разбираме ние под кожени дрехи (Бит. 3:21).

„Като я видя Иисус, повика я и рече й: жено, освобождаваш се от недъга си! И сложи ръцете Си върху нея; и тя веднага се изправи и славеше Бога” (Лука 13:12-13).

Господ Сам с богоподобаващо и пълновластно повеление прогонва болестта от тази жена и възлага върху нея ръце, за да познаем, че тази плът носела силата и действието на Словото. Защото тя била Неговата собствена плът, а не плътта на някой друг, съществуващ отделно от Него като отделна личност, както представял нещата нечестивият Несторий. Такава е благостта на Господа и така Той помилвал Своето създание!

„При това началникът на синагогата, негодувайки, задето Иисус в събота изцери, заговори и рече на народа: шест дена има, през които трябва да се работи; в тях дохождайте и се лекувайте, а не в съботен ден. Господ му отговори и рече: лицемерецо, не отвързва ли всеки от вас вола си или осела си от яслите в събота, и не води ли да го пои?” (Лука 13:14-15).

А сатаната, който отначало бил свързал жената, ядосан от нейното освобождение, тъй като желаел да ѝ причини още повече зло, свързва със завист началника на синагогата и чрез неговите уста хули чудото. Така той винаги и навсякъде се противи на доброто. Онзи негодува, че изцелението е извършено в събота, но Господ го изобличава с прекрасен пример за неразумните животни.

„А тая дъщеря Авраамова, която сатаната е свързал, ето вече осемнайсет години, не биваше ли да се освободи от тия връзки в съботен ден? И когато Той говореше това, всички, които бяха против Него, изпитваха срам; а целият народ се радваше за всички славни дела, вършени от Него” (Лука 13:16:17).

Затова не само той, но и всички други, „които бяха против Него, изпитваха срам” при тези Негови думи. Защото твърде неразумно било да забраняват изцелението на човек в събота като че в събота било предписано да се пази бездействие. И тъй, противниците на Иисус се срамували от тези Негови слова, а „целият народ се радваше за всички славни дела, вършени от Него”. Когато първите не се радвали на делата, но се топели от завист при Христовите чудеса, народът, получавайки полза от знаменията и ползвайки се от изцеленията, се радвал.

Разбирането на тези чудеса може да се отнесе и към вътрешния човек. Защото душата бива прегърбена, когато е обзета от грижи само за житейското и не мисли за небесното и божественото. Затова и се казва, че тя боледувала осемнадесет години. Защото който съгрешава спрямо заповедите на Божия Закон, които са десет и е слаб в упованието на осмия век, е прегърбен от осемнадесет години. Нима не е прегърбен онзи, който бидейки привързан към земята и постоянно съгрешавайки, нарушава заповедите и не приема бъдещия

век? Но Господ изцелява такава душа в събота и в синагогата. Защото който събере в себе си мисъл за изповедание и пази съботата, тоест бездействие в злото, тогава Иисус го изцелява не само чрез слово, казвайки му: освобождаваш се от недъга си, но и с възлагане на ръце.

Тълкование на Евангелие от Лука

---

buditeli.info © 2017